

AP) per urbanitzar certes zones de Mallorca, com Sa Canova».

Per part del PSM-EEM, Joan López Casanovas, considera que «les paraules de F. Alberti són una indecència i un insult als empresaris honests, que no poden subscriure aquest disbarat, per molt que després els retiri». El mateix portaveu del PSM-Entesa de l'Esquerra de Menorca es refereix als «interessos personals» a què al·ludia Alberti: «Jo no m'embutxacaré cap pesseta d'haver votat en contra d'aquests projectes multimilionaris. ¿Podran dir el mateix els senyors de la CAEB i fins i tot alguns dels que voten a favor a les institucions?».

Finalment, el senyor Joan Huguet, d'AP i vice-president del govern autò-

nom, matisa les declaracions del president de la CAEB dient que «en el parlament s'actua sota criteris polítics i no personals», però s'alegra dels resultats de l'enquesta que, segons ell, «reflecteix la política que ha defensat el govern, recull les pautes assenyalades per Gabriel Canyelles (president del govern) en el debat sobre política general, i a més, reflecteix les que s'exposaran en el debat sobre ordenació del territori, pel que fa a camps de golf i ports esportius».

La polèmica s'ha encetat. ¿És lícit «orientar» el vot dels polítics mitjançant els mitjans emprats per la CAEB? Respostes de tota mena apareixen als mitjans de comunicació. Que cadascú triï la seva. □

manifestants. El dilluns 18 d'abril, el sindicalista d'Unió de Pagesos va rebre fortuïtament un colp de carn congelada al cap quan procurava evitar que els ramaders causessin danys als vehicles de la duana de la Jonquera que havien tancat.

El sentiment generalitzat dels mobilitzats és d'escassa credibilitat davant les declaracions de bones intencions del govern estatal. Creuen que el ministre menteix quan diu que les importacions s'han reduït i sostenen que el ministeri va a favor de les indústries i no dels ramaders. **Pep Riera** intenta calmar els ànims i posar pau enmig del mar agitat de la batalla del porc. Amb tot i això, el líder d'Unió de Pagesos no és encara prou carismàtic per a mantenir a ratlla els manifestants. Per aquest motiu, el mateix dia que va haver de ser atès per la Creu Roja, 100 tones de porc van sembrar de carn el terra dels voltants de la duana. Feia 12 dies que un grup de ramaders havia calat foc a

ELS RAMADERS ES REVOLTEN PER ACONSEGUIR LA MILLORA DEL SECTOR PORCÍ

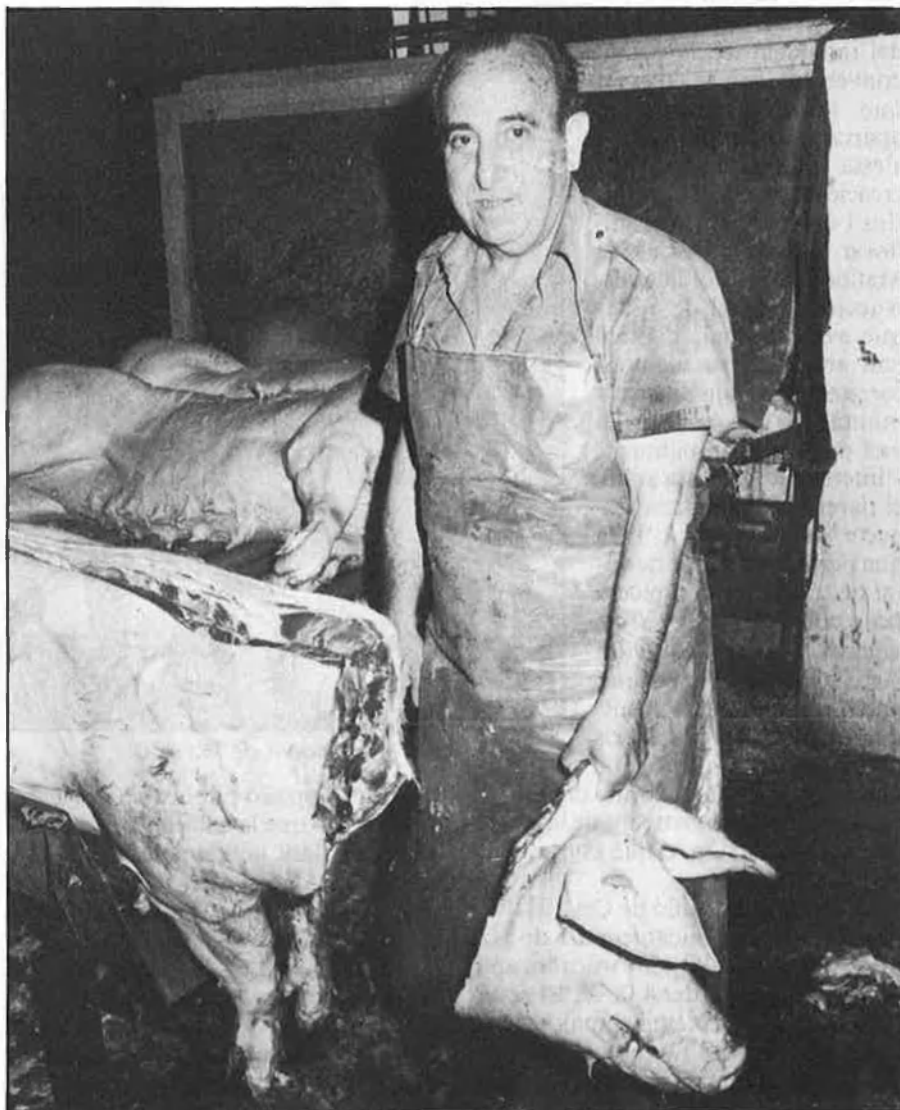
La batalla del porc

Fa un any va ser la llet, ara és el porc. La baixada dels preus ha acabat de posar nerviosos els ramaders catalans i la revolta es produeix sota un clima de crispació que comença a preocupar les forces sindicals.

Xevi Planas

Vuit duros, quaranta pessetes, han estat la gota que ha fet vessar el got. Els ramaders catalans assistien esverats a l'agudització de la crisi del sector porcí, però, la baixada en picat dels preus els ha acabat de posar nerviosos. El drama amb què pateixen a la seva pròpia pell aquest greu problema les més de 50.000 famílies que arreu de l'Estat espanyol viuen del porc s'ha posat en relleu, aquests darrers dies, a la duana de la Jonquera. La batalla del porc ha provocat que, per primera vegada, tots els sindicats catalans hagin fet pinya per plantar cara a una amenaça que els és comuna. Fa un any va ser la llet. Ara és el porc. Llavors, la unitat finalment es va trencar. Ara, la revolta es produeix sota un clima de crispació que comença a preocupar les forces sindicals.

Pep Riera, l'activista dirigent d'Unió de Pagesos, va haver de pagar al seu propi cos els primers plats trencats derivats de la diversitat de criteris dels

La batalla del porc no ha fet més que començar.

La crisi del sector porcí

Manuel Ferrer i Profitós*

Fa un any que, en una compareixença del senyor ministre d'Agricultura a la comissió mixta a les comunitats europees, li vaig exposar la meua preocupació per la situació amb què hi entrava el sector del porcí, ja que els preus havien sofert una davallada tan important que havien passat de valer 187,50 pessetes el quilo en viu a tan sols 155,50 el primer trimestre de 1986, en la mateixa data de 1987. La preocupació no era tan sols per la disminució dels preus, que encara era mitjanament suportable, sinó més aviat perquè ja es detectava una gran dificultat del sector per acoblar-se a la política comuna de mercat, i això era més alarmant que si s'hagués tractat d'una situació purament conjuntural. Com que el govern no va reaccionar prou a temps, no es va impedir que els preus anessin baixant fins a col·locar-se a 113 pessetes el quilo en viu el dia 8 d'abril a la llotja de Mercolleida. Aquest preu era el més baix d'Europa. Aquí, no s'hi havia arribat mai.

Això es produïa, més que res, per les massives importacions provinents de la Comunitat Econòmica Europea, que de l'1 de març de 1986 al 20 de març de 1988 representaven quantitats tan importants com les següents: 1.596.666 porcells, 574.000 animals destinats a escorxadors, més 74.478

tones de carn congelades i refrigerades.

Aquest quadre s'agreujava més encara amb un element addicional: l'existència de la pesta porcina africana, que impedeix tota mena d'exportacions a la resta dels països de la comunitat.

El sector, carregat de raó, es va alarmar fins a l'extrem de sortir al carrer, com han pogut comprovar en les manifestacions dels darrers dies.

Davant d'aquesta situació, aquest diputat, el dia 7 de febrer passat, va presentar una pregunta oral al ple del Congrés dels Diputats denunciant formalment la greu situació que es travessava i demanant solucions. Veient que no es prenién les mesures adequades, i amb la immediatesa necessària el grup parlamentari de la Minoria Catalana va presentar una interpellació urgent el dia 13 d'abril passat i, com a conseqüència, una moció el passat dia 19, que defensades per aquest diputat van obtenir la aprovació del ple del Congrés dels Diputats dels tres punts següents:

Demanar a Brusel·les els següents punts: 1) limitar les importacions de tota mena de productes del porcí, emparant-se en l'article 90 del tractat d'adhesió a la CEE, fins que els preus es recuperin; 2) l'emmagatzematge privat del suficient gènere per

a provocar una immediata alça dels preus; 3) demanar també que sigui declarat el territori de l'Estat espanyol lliure de pesta porcina africana, almenys la zona de ramaderia intensiva, per a poder exportar.

Si s'apliquen aquestes mesures, tenim la confiança que contribuirien decisivament a recuperar les rendes d'un sector tan important, que representa el 13 per cent de la producció final agrària de l'estat i el 26 per cent de la producció final ramadera, i del qual directament o indirectament viuen milers de famílies. □

* Diputat per Lleida del grup Minoria Catalana.

L'existència de la pesta porcina impedeix tota mena d'exportacions a la CEE.

un camió de carn francesa a Maià de Montcal (la Garrotxa) i dos dies després eren 3.000 els manifestants que van tallar el pas dels carrers de Lleida.

Les accions de protesta contundents són les armes de força dels porcinocultors, que el dimecres 27 d'abril van buidar, novament a la Jonquera, dos camions que transportaven més de 20 tones de greix animal per fer pinso. A més, van rebentar les rodes d'un camió que transportava pells adobades i van intentar cremar un remolc de pells. Però la cosa no es va acabar aquí. Tal com explicava Salvador García a *Punt Diari*, van prendre i destruir el material dels fotògrafs d'aquest mitjà de comunicació i del *Diari de Barcelona* perquè creuen que la premsa no es fa prou ressò de les seves activitats. Van anunciar que, per moltes promeses ministerials que hi hagi, la guerra no s'ha acabat. Que queden moltes batalles. □